

לפרשת ואתחנן

א. משה ממשיך בסיכום העבר: לפני הפרידה מן העם ומן השליחות, הוא מתמצת באוזני האנשים את חוקיו של אלהים, את יסודות האמונה בו, את מהותו.

ב. (ד) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: (ה) וְאַהֲבָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: (ו) וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לֵבְךָ: (ז) וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶבְךָ וּבְקוּמְךָ: (ח) וְקִשְׁרַתְּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: (ט) וְכִתַּבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: [דברים ו, 4 – 9]

ג. יסוד היסודות של האמונה היהודית: לשמוע, לדבר, לאהוב. הקשבה ושיח הם הבסיס להבנה, לקרבה. ובתוך היסוד הזה, נוכחת ההארה, שהמילים שלנו מוגבלות, שהדיבור שלנו אינו יכול באמת לבטא "אהבה" או "אלהים".

ד. השפה אומרת / אמיר אור

השִׁפָּה אוֹמְרַת: לְפָנַי הַשִּׁפָּה

עוֹמְדַת שָׁפָה. שָׁפָה הִיא עֶקְבוֹת

עֶקְבִים מִשָּׁם.

הַשִּׁפָּה אוֹמְרַת: שָׁמַע עֲכָשׁוּ.

אַתָּה מְקַשֵּׁיב: הִיָּה פֹה

הַד.

קַח אֶת הַשְּׁתִּיקָה וְנִסָּה לְשִׁתֵּק.

קַח אֶת הַמְּלִים וְנִסָּה לְדַבֵּר;

מֵעֵבֶר לַשִּׁפָּה הַשִּׁפָּה הִיא פֶּצֶעַ

שֶׁמִּמֶּנּוּ נִגָּר וְנִגָּר הָעוֹלָם.

הַשִּׁפָּה אוֹמְרַת: יֵשׁ, אֵין, יֵשׁ

אֵין. הַשִּׁפָּה אוֹמְרַת: אֲנִי.

הַשִּׁפָּה אוֹמְרַת: בּוֹא נְדַבֵּר אוֹתְךָ,

בּוֹא נִמְשֵׁשׁ אוֹתְךָ, בּוֹא תִגִּיד

שְׁאִמְרַתְךָ.